

DE MENS ACHTER...

ERIC NIJKAMP

In de serie "De mens achter..." betreft het telkens een diepte-interview met een bekende Nederlander of markante ondernemer uit Twente. Het gaat hierbij niet om wat de persoon doet maar om wie de persoon is. Dit keer sprak ik met Eric Nijkamp. Het interview is elke keer tijdens een lunch bij Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek in De Lutte.

Eric Nijkamp, bekend als ondernemer van NykampNyboer. NykampNyboer is marktleider op het gebied van huisstijlmanagement; zij helpen organisaties met het implementeren en managen van hun visuele identiteiten. Dit bedrijf heeft Eric Nijkamp met zijn compagnon Bert Nijboer in 1991 opgericht. In 2005 hebben zij hun meerderheidsbelang verkocht en ze zijn nu actief met de Nystaete Group. Deze investeringsmaatschappij is verdeeld in een tweetal hoofddisciplines te weten vastgoed en participaties. De Nystaete Group is gevestigd in de stijlvolle fabrikantenvilla De Haer te Oldenzaal, waar ooit de textielfamilie Gelderman resideerde.

Ik sprak de succesvolle ondernemer Eric Nijkamp bij De Bloemenbeek tijdens een lunch over het leven, over wie Eric eigenlijk is en over een onderwerp waar we niet direct mee te koop lopen namelijk een scheiding. Tijdens het serveren van een amuse van cannelloni van yellow-fintonijn gevuld met een salade van wakamé met een dressing van zwarte sesam vroeg ik wie is nu eigenlijk Eric Nijkamp?

"Ik denk dat er verschillende beelden van mij bestaan. Ik kan dit thema het beste vanuit mijn eigen ego (buitenkant) en ziel (ware identiteit) benaderen. Omdat het dit keer over mij als persoon gaat zal ik mijn belangrijkste eigen kernwaarden toelichten. Ik ben vooral een nieuwsgierig mens, ik heb gelukkig nog steeds het kind in me, het kind heeft de openheid, enthousiasme en oprechtheid dat wil ik ook niet los laten, ik ben liefdevol, ik ben een emotioneel mens, pijn van anderen komt bij mij binnen. Ik voel dat ook en daar kan ik soms last van hebben. Verder ben ik begripvol.

Ik cijfer me zelf daardoor soms weg omdat je weet waarom iemand reageert zoals die reageert. Ik ben respectvol en heb begrip voor allerlei mensen, allerlei soorten geloven etc. Ik wil graag ontdekken, mijn leven is een grote ontdekkingsreis, daar zit geen einde aan. Ik ben ook niet meer op weg naar dit of dat, maar naar ergens (loslaten). Er zit ook een grote tweestrijd in mijzelf namelijk A. het zakelijke, sommige mensen zullen me als zeer zakelijk zien, direct en als commercieel ervaren en B. de mens Eric is zeer filosofisch, ik hou van diepgang en ik zie dat daar in de zakelijke omgeving bijna geen tijd meer voor is en ook vaak niet gewenst is. Ik kijk graag naar de essentie".

Je zegt, je leven is een ontdekkingsreis. Wat is voor jouw gevoel de rol van het leven?

"Mensen moeten veel meer bewust worden van zichzelf, dat ze de leiding over zichzelf nemen, dat ze niet in afwachtende rol of slachtofferrol moeten gaan zitten. Maar

dat ze in staat zijn op het moment dat ze er klaar voor zijn, dat ze aan zichzelf bouwen, echte keuzes durven te maken en daardoor hun leven binnen de eigen mogelijkheden naar hun hand zetten".

En hoe heb jij dat opgepakt?

"Als ik kijk waar ik vandaan kom, ik heb alleen een LTS-diploma. Ik verloochen mijn afkomst niet, ik kom uit een arbeidersgezin. Op mijn 17e begon ik te werken bij een auto- & schadeherstelbedrijf. Langzamerhand heb ik me opgewerkt. Ik ben een vechtertje met een bepaalde bewijsdrang om te laten zien dat ik ook wat kon. Zo heb ik mij in die tijd kunnen opwerken tot een landelijk accountmanager van een grote lakfabrikant. Voor die tijd had ik gezien mijn opleiding een goed salaris, een auto van de zaak en allerlei zekerheden. Toch heb ik dit opgegeven voor het ondernemerschap. Ik heb keuzes gemaakt en de zekerheid en daarmee de veiligheid van wat ik had, overboord gegooid. Ik heb nog nooit primair voor het geld gewerkt, was altijd bezig mij te verbeteren en nieuwe vaardigheden te leren. Het gaat er ook om dat je kansen ziet, dat je ze wilt zien, je kunt ze ook vermijden en vaak wordt men dan gedreven door angst en (schijn) zekerheid. Dan kom ik ook terug bij het kind in mij. Dat kind in mij durft die keuzes te maken, spontaan, enthousiast en opportunistisch. Zo ben ik ook mijn eigen zaak begonnen met het idee van; ik geef het één jaar de kans. Als het niet gaat kom ik wel weer ergens aan de slag. Nou, het heeft zich prima ontwikkeld".

Als jij kijkt naar je leven? Stel je geeft dat een cijfer?

Er volgt even een bedachtzame stilte. "Als

goed of fout en dat komt niet in mijn vocabulaire voor. Het is ook een momentopname. Ik ben niet zo van de cijfers. Dat vind ik moeilijk. Als je me zou vragen; heb ik alles eruit gehaald? Nee, dat denk ik nog niet. Ik zou nog wel nieuwe dingen willen doen. Dit op het gebied van bijvoorbeeld bewustwording van mensen, spiritualiteit en vitaliteit. En dat komt door mijn interesse in mensen. Ik wil graag begrijpen hoe de psyche werkt”.

Eric vertelt dat hij afgelopen week 45 is geworden en praat verder. “Als ik op mijn verjaardag de krant lees en dan zie dat er die dag twee kinderen zijn overleden van nog geen vijf jaar dan is elke dag dat je ouder wordt een godsgeschenk”. Alles is zo betrekkelijk, je komt met niks en je gaat met niks weer weg, het enige wat echt telt zijn de ervaringen en inzichten en nog belangrijker wat je ermee doet.

Je hebt interesse in vitaliteit, wat geeft jou energie?

“Ik vind het leuk om met mensen iets te ondernemen om samen te werken, om te delen. Ik vind het heerlijk om diepgang te zoeken. Ik ben nieuwsgierig en houd van dingen te ontdekken en kijk naar nieuwe mogelijkheden en kansen. En zo denk ik ook in het zakenleven. Ik ga graag met mensen om die een zelfstarter zijn, die een

eigen drive hebben om iets neer te zetten, mensen met een eigen passie. Of dat nu sport, zaken doen of andere dingen zijn maakt mij niet zoveel uit. Met elkaar wat ondernemen iets neerzetten, vernieuwen of een mooi gesprek met inhoud dat geeft mij energie en nieuwe inzichten.

Waar heb je moeite mee, kortom wat kost je energie?

“Ik kan slecht nee zeggen. Als mensen mij iets vragen zeg ik bijna altijd ja, dat is niet altijd de beste keuze. Als ik geen ja zeg, voel ik dat mensen me vaak als arrogant zien. Maar dat is nou net wat ik niet ben want ik wil juist graag met mensen iets voor elkaar krijgen en ik geef om mensen. Maar soms wordt het gewoon veel te veel.

“Ik heb nog nooit voor het geld gewerkt”

Ik heb veel mensen leren kennen, vaak zoeken ze creativiteit, inspiratie of iemand die out of the box kan denken en willen ze iets van mij. Ik ben ambitieus, als ik ergens bij betrokken ben voel ik me snel verantwoordelijk, wil graag onderscheidende kwaliteit leveren. Zo voel ik mij erg betrokken bij de ontwikkelingen van Twente, neem deel in diverse besturen als VNO/NCW en in de paardensport”. Eric is initiatiefnemer en voorzitter van de Equipe DTR (De Twente Ruiters). “Op een gegeven moment is de tijd op. Dat vind ik lastig. Ik wil iedereen graag helpen en gelukkig maken binnen de mogelijkheden die ik heb. Daar loop ik vast, ik zeg te weinig nee en daardoor is er te weinig tijd voor mijzelf. Stel er is een belangrijke vergadering morgen voor het bedrijf, dan zeg ik altijd ja. Stel ik zou een vaste avond hebben voor het sporten dan is dat als eerste wat ik doorstreep en dat is wat ik ondermeer graag bij mij zelf zou willen veranderen.

Terwijl Chef de Cuisine Rob Fiselier ons een zachtgegaarde zeeduivelfilet met citroen serveert wenst Maître d’Hotel Jeroen van der Veen ons nog een smakelijke voortzetting. Eric zegt hier geen ‘nee’ tegen. En de kans om ‘nee’ te zeggen tegen de zonneweelde Sauvignon Blanc, 2005 laat hij ook aan zich voorbijgaan.

Waar krijg je dan last van?

“Ik word prikkelbaar. Dan kan ik niet de

rust nemen voor dingen en dan word ik kort door de bocht. Wil te snel resultaten en neem dan onvoldoende mijn omgeving mee in mijn gedachten en visie, kom dan op z’n tijd alleen op een eiland te staan en voel me dan onbegrepen. Terwijl een dag later ik alle tijd van de wereld voor dingen kan nemen, en dat kunnen mensen niet altijd plaatsen en mee om gaan. Dat is een stukje onbalans in mijzelf. Voor mijn omgeving schijn ik op z’n tijd een lastig karakter te hebben. Ik begrijp dat wel. Ik reageer namelijk sterk op mijn gevoel en daar zit dan ook nog doorgaans de nodige emotie bij.

Als je terugkijkt in je leven, wat is dan de minste periode geweest?

“De minste periode is geweest rond mijn scheiding. En dat waren hele emotionele momenten. We hadden 15 jaar een relatie en het hield op te bestaan. Dan voel je dat je iets doorbroken hebt waar je ooit eeuwige trouw aan hebt beloofd. Daar verzaak je dan in. En daar kon ik heel moeilijk mee omgaan”. Eric verder hierover: “Ik geloof in een aantal ommekeren in mijn leven, mijn scheiding heeft mij zo dicht bij mijzelf gebracht. De scheiding heeft me zoveel verdriet gegeven en pijn veroorzaakt dat ik daardoor veel bewuster ben geworden van mijzelf en dat is eigenlijk de fase waarin ik persoonlijk ben gaan groeien. Ik moest kiezen tussen pijn en minder pijn. Minder pijn is dan weggaan en pijn is dan bij elkaar blijven. Je neemt die stap in de hoop dat je beide weer een nieuwe bladzijde kunt schrijven in je levensboek. Ik heb daar twee jaar heel veel moeite mee gehad”.

Wat heeft je geholpen om daar uit te komen?

“Ik ben toen veel gaan lezen. Over persoonlijke dingen o.a. wie is de mens Eric nou eigenlijk? Ik vind dat je in oorsprong een product bent van je vader, je moeder, van je omgeving. Ik ben helemaal teruggeslagen naar mijn jeugd. Wie ben ik nou eigenlijk zelf? Wat heeft mij nou gevormd tot wat ik nu ben. Wat zijn tot nu toe belangrijke fases in mijn leven geweest en waarom. Dan kom je terug bij al die belangrijke punten die je in je leven mee gemaakt hebt, gebeurtenissen die grote invloed hebben gehad op je eigen zijn. Soms was ik mij daar geheel niet bewust van. Emotionele en ingrijpende momenten heb ik een nieuwe plaats kunnen geven. Heb inzicht gekregen, wat de basis was van mijn persoonlijke groei.

“Verder zocht ik rust, ging in mijzelf, ging soms wandelen en op zoek naar de ware ik. Ik ging mijzelf vragen stellen. Ik stelde mezelf kwalitatieve vragen, vragen die je doorgaans graag voor je uitschuift, maar kreeg door dit te doen wel kwalitatieve antwoorden. Ik stelde mezelf over belangrijke thema’s de vraag waarom, waarom? Dit liet ik op me inwerken, en vroeg dan nog een keer waarom, dan ga je diep en kom je bij de essentie. Waarom reageer ik zoals ik reageer, waarom doe ik wat ik doe, wat wil ik eigenlijk en waarom. Dat is de wijze hoe ik dat bij mijzelf heb gedaan. Dat geeft inzichten. Veel mensen zie ik, die op een rotonde blijven hangen en die geen keuzes durven te nemen, uit angst, bang voor het onbekende. Het is een proces, het houdt niet op, maar het is volgens mij wel de enige weg die je in staat stelt meer uit het leven te halen. Elke keuze die je maakt betekent aan de andere kant iets niet meer kunnen of doen. Wij als mensen willen graag zoveel mogelijk opties openhouden en daarom excelleren wij doorgaans niet.

Ondertussen werd op Elzasser wijze een gebraad fazant gepresenteerd met eenhoornjesbrood en gaf Eric antwoord op de vraag wat heeft je omgeving in die periode gemerkt?

“Ik denk niet zoveel, zeker niet op de werkvloer, was zoekende naar een nieuwe weg. Ik kan het redelijk afhouden. Ik ben meer ontvankelijk voor andermans problemen dan dat ik dat zelf toon. Ik loop daar niet mee te koop. Ik word wel stiller en ga dan meer in mijzelf probeer dan oplossingen te zoeken en kom uit mijn hol als ik eruit ben. Erg mannelijk dus”.

Wat heb je eruit geleerd?

“Ik vind dat als je zelf niet gelukkig bent, je anderen ook niet gelukkig kunt maken. Dat is wat ik er uit geleerd heb. Als je niet van jezelf houdt kun je niet van anderen houden. Daardoor heb ik meer zelfvertrouwen en zelfrespect gekregen en ben ik als de mens Eric gegroeid”.

Je hebt twee kinderen uit je vorige relatie, wat voor vader ben je eigenlijk?

Zichtbaar ontroerd zegt Eric. “Dat is een hele lastige want ik kan het vaderschap niet in die mate invullen zoals ik zou willen. Dat is iets waar ik mijn vraagtekens bij heb. Maar ik denk als je mijn kinderen zou vragen dan ben ik een goede vader, een zeldzaam exemplaar zei mijn dochter recentelijk. Papa is gewoon gek, leuk,

anders dan de meeste vaders denk ik, kan erg goed met kinderen opschieten. Als ik mijn kinderen op bezoek heb dan praten we heel veel. Ik geef de kinderen ruimte en vrijheid. Ik wil ze laten ontdekken, ze bewust laten worden. Dat ze zichzelf zijn en dingen leren inzien. Hoe zich dat ontwikkelt zal ik nog moeten afwachten”.

Heb je nog idealen?

“Ja zeker heb ik die. Misschien nog wel teveel. Een daarvan is een omgeving creëren daar waar mensen vitaliteit uitstralen en ook zijn. Waar een omgeving is gecreëerd waarin een ieder op zijn of haar eigen competenties werkt, waar gemeenschappelijke en onderschreven doelen zijn en waar een hecht team van mensen zijn die deze weten te realiseren. Een omgeving waar respect is en oog voor elkaar. Helaas is de praktijk vaak anders en zie ik dat er vaak negatieve energie vrij komt. Mensen claimen, zijn niet zichzelf, overschatten zichzelf, hebben dubbele agenda’s en dan gaan veel dingen mis. Ik wil gewoon leuk zaken doen, eerlijk zaken doen en wil daar graag mee bezig zijn. Vaak worden we zo Angelsaksisch gestuurd op cijfers en dat is niet mijn instelling. Dat zou ik willen veranderen door bewustwording en vitaliteit, weten waarom je doet wat je doet. Dat zou ik het mooiste vinden, het rendement is dan een logische resultante”.

Wat zoek je daarvoor?

“Mensen met dezelfde overtuiging die daar een rol in kunnen en willen spelen. Mensen die een deel van hun tijd en leven daarin willen stoppen om dat tot een succes te maken. Het gaat niet alleen om de buitenkant. Het moet een authentiek concept zijn dat mensen een nieuwe richting in het leven kan geven, dat een proces in gang zet. Veel bedrijven maken gebruik van trainingsbureaus en die leren mensen een kunstje. Vaak met die oh ja-effecten.

“Elke dag dat je ouder wordt is een godsgeschenk”

In hoeverre beklijft dat nu, er horen meer factoren bij. Je kunt wel zeggen met je hand op het hart dat je wilt veranderen maar in de praktijk en je gedrag blijkt vaak iets anders. Veranderen is doorgaans erg

moelijk. Dat kan in zo’n omgeving.

“Ik ben bezig geweest om een hotel te acquireren om daar een vitaalcentrum van te maken. Waar mensen met een burn-out of andere problemen bij kunnen komen en die willen herstellen of op zoek willen gaan naar zichzelf. Voor mensen die gewoon innerlijke rust en balans willen hebben. Beweging, meditatie en gezond eten staat daar centraal. Anders dus, het gaan niet om de buitenkant maar om de binnenkant. Als je een bedrijf wilt leiden moet jezelf vitaal zijn, het bedrijf moet ook vitaal zijn wil je de competitie in de markt aan kunnen. Ik kijk met bewondering naar mensen in de top van het bedrijfsleven, ook dat is topsport. Goede voeding is belangrijk maar ook aandacht voor body en mind. Die bewustzijnsfactoren, daar wil ik wel wat mee. Een omgeving waar mensen op een goede manier kunnen bijkomen, kunnen ontslakken, waar het lichaam tot rust kan komen, een centrum voor de geest en het fysieke lichaam. Een omgeving waarin ik zelf ook verder kan groeien en mijn eigen dromen inhoud kan geven en kan werken aan mijn eigen tekortkomingen en mijn eigen balans”.

En zo sprak ik een mens die er meer wil zijn voor een ander dan voor zichzelf en dat maakte dit openhartige gesprek zeer bijzonder.

Tot ziens, Frank Rekers

www.frankrekers.nl

